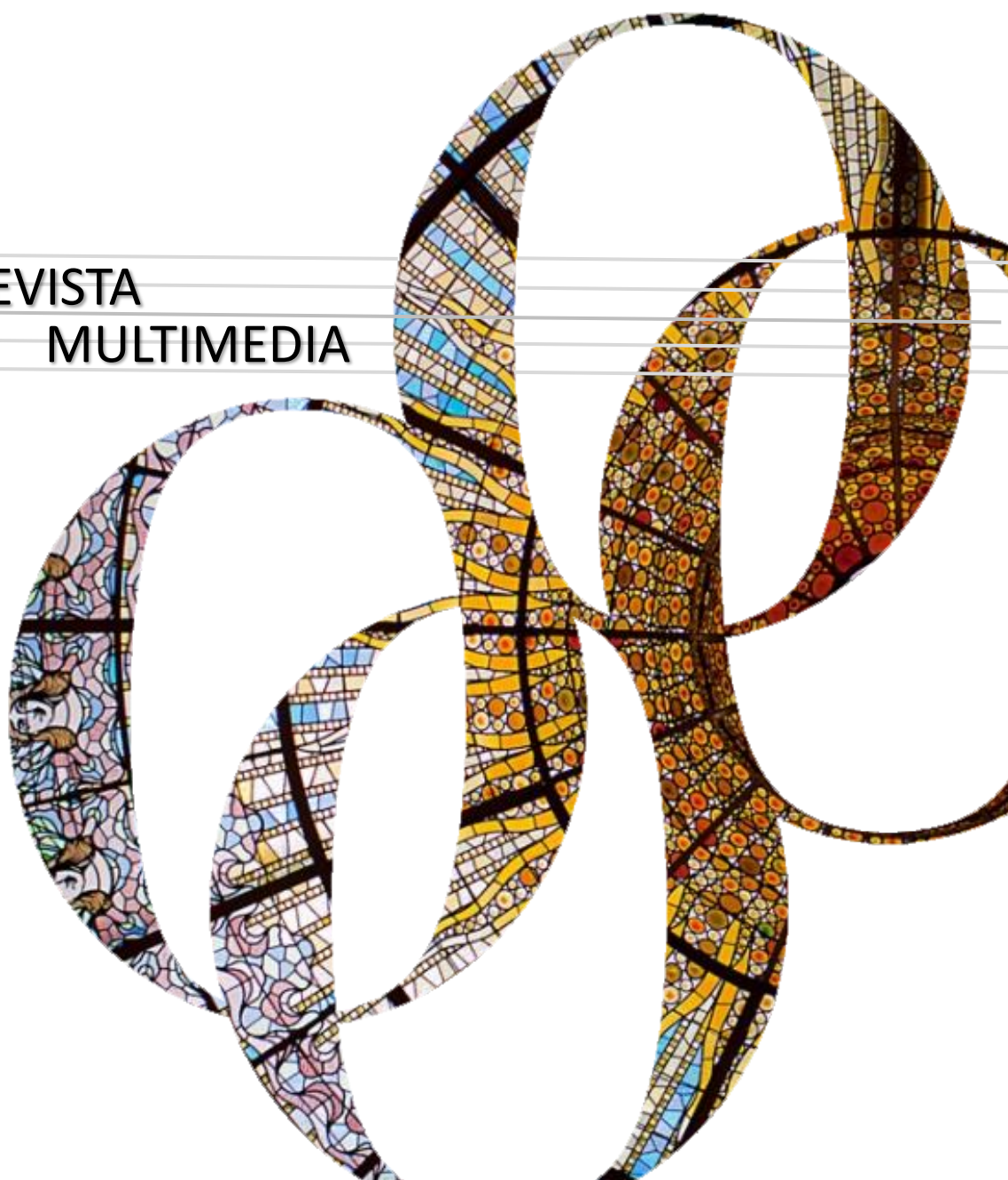

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

REVISTA
MULTIMEDIA

► 21 Enero, 2015

«L'art del segle XXI és interdisciplinari»

EN 3 MINUTS

Bernard Foccroulle

Organista

El polifacètic i aclamat organista belga, director del Festival d'Ais de Provença, obre aquesta nit el cicle d'orgue del Palau amb obres de Bach i de compositors contemporanis.

MARTA CERVERA
BARCELONA

—Els concerts d'orgue són uns grans desconeguts per a la majoria del públic. ¿El preocupa?

—No és tan important la quantitat de gent que va a un concert sinó la

qualitat de l'audiència. Fa poc vaig ser a Austràlia, on vam fer un concert a l'Ajuntament de Sydney. Jo posava la música i l'artista visual Lynette Wallworth les imatges. Hi van anar unes 800 persones el primer dia i unes 600 el segon. Però repeteixo, l'important és la qualitat, no la quantitat.

—¿Coneix l'orgue del Palau?

—No, però m'encanta descobrir coses noves. Cada orgue és diferent. No n'hi ha cap d'igual, però puc fer-me una idea de com sonarà. He demanat informació per elaborar un programa d'acord amb el seu estil, que inclourà obres de Bach però també d'Olivier Messiaen, Arvo Pärt i Toshio Hosokawa.

►► Bernard Foccroulle.

—Vostè ha treballat amb artistes d'altres disciplines sovint. ¿No en té prou amb la música?

—Investigar és la meua passió. Adoro tant fer les grans obres del repertori com endinsar-me en nous camins.

El segle XXI és el de la barreja artística, de la interdisciplinarietat. Treballar amb gent d'altres camps permet a més arribar a públics diferents. L'art del segle XXI és interdisciplinari.

—Com l'òpera, la seva altra passió.

—Fa 25 anys que estic lligat a l'òpera, primer com a director de La Monnaie de Brussel·les i després al capdavant del Festival d'Ais de Provença. L'òpera m'ha marcat. És l'art interdisciplinari per

antonomàsia, on col·laboren escriptors, escenògrafs, coreògrafs, ballarins, cantants, músics, directors d'escena i videoartistes. Jo he volgut traslladar aquesta manera de treballar al terreny de l'orgue, d'aquí ve el

meu interès per explorar nous territoris juntament amb especialistes d'altres disciplines.

—¿Què li sembla l'estil de Cameron Carpenter, *enfant terrible* de l'orgue que també està convidat aquesta temporada al cicle del Palau?

—L'orgue electrònic no em convenç. Per a mi és una degradació. En canvi, el que sí que em sembla interessant és l'ampliació del so de l'orgue mitjançant l'electroacústica, utilitzant el so original de l'orgue per aconseguir coses diferents mitjançant sintetitzadors.

—¿Què espera del futur pel que fa a l'orgue?

—La música d'orgue ha d'evolucionar. Per sort en els últims anys s'ha fet un gran treball tant en la recuperació de repertori antic, renaixentista i barroc, com en la creació de música contemporània. Són molts els compositors de qualitat que han escrit una o més obres per a aquest instrument però hem de continuar avançant. ≡

▶ 21 Enero, 2015

Agenda

«
Josep Lluís Galiana & Avelino Saavedra
El duet de jazz actua al Jamboree a les 20.00 i a les 22.00 h

«
Mocedades
El veterà grup basc actua avui a la Sala Barts a les 21.00 h

BARCELONA EXPOSICIÓ

'Públic objectiu', de Daniela Ortiz. Fins al dia 22 de febrer, a la planta baixa de l'Arts Santa Mònica (la Rambla, 7), es pot visitar l'exposició *Públic objectiu*, a càrrec de Daniela Ortiz. *Públic objectiu* reflexiona al voltant dels paràmetres d'objectivitat dels mitjans de comunicació a l'hora de difondre notícies sobre les polítiques migratòries i les tragèdies humanes que aquestes ocasionen. Sempre interessada a rastrejar i divulgar els interessos que s'oculten al revers de la notícia oficial, l'artista pretén posar en relleu les contradiccions que rau en al si de la globalització i el marc legal dels límits geopolítics actuals, que, d'una banda, potencien les regions de lliure circulació, on eliminen les barreres duaneres, i, de l'altra, intensifiquen els controls migratoris amb dispositius repressius. Dispositius que s'inicien en el complex sistema de tràmits administratius a què se sotmet els estrangers nousvinguts i assoleixen el seu màxim exponent a les batudes policials, les retencions forçades als centres d'internament d'estrangers i les deportacions massives.

BARCELONA CONGRÉS

I Congrés de Govern Digital. Durant tot avui i tot demà, al Palau de Congressos de Fira Barcelona, al recinte de Montjuïc, té lloc el primer Congrés de Govern Digital. El Congrés de Govern Digital pretén ser un espai de trobada i d'intercanvi de coneixement, amb experiències i debat sobre les infraestructures que han de permetre una bona governança i una gestió pública eficient, estructurant una administració oberta i innovadora que doni resposta real a les demandes i expectatives de la societat. Concebut com un fòrum d'intercanvi d'experiències i solucions per aconseguir una administració més propera al ciutadà, més àgil i eficient, el Congrés de Govern Digital serà la principal troba-

Western Sahara és la pel·lícula que es projecta avui a Montblanc ■ JAN BOSOWSKI

Cinema a la Conca de Barberà

LA CONCA DE BARBERÀ CINEMA

La Cultural Jordi Francolí va presentar dissabte passat, conjuntament amb altres entitats de la comarca, un festival de cinema sota la llicència de Creative Commons. Un festival itinerant per espais i pobles de la comarca que busca crear sinèrgies entre entitats, pobles i persones en espais de la Conca de Barberà. Amb documents, films de ficció i temàtiques variades, des del documental so-

cial al cinema d'autor, el *Festival Creative Commons* a la Conca de Barberà vol apropar films i documents poc coneguts a cinemes locals, sales socials i auditoris dels pobles de la comarca.

Amb la primera projecció, *Se fa saber*, es va inaugurar aquest festival de distribució digital i exhibició física i lliure de projectes cinematogràfics, amb bona acollida per part del públic assistent. Avui el festival arriba a Blancafort, a les 20.00 h, al restaurant Arravaló (c/ Canigó,

26) amb *Western Sahara*. A més de Blancafort, nombrosos municipis de la comarca participaran també del festival, com per exemple Montblanc i Vilaverd, els quals ja n'han acollit les primeres projeccions. Barberà de la Conca, l'Espluga de Francolí i Vimbodí i Poblet són algunes de les altres poblacions on, fins al dia 15 de març, data en què se celebrarà l'última projecció, es presentaran altres pel·lícules.

REDACCIÓ

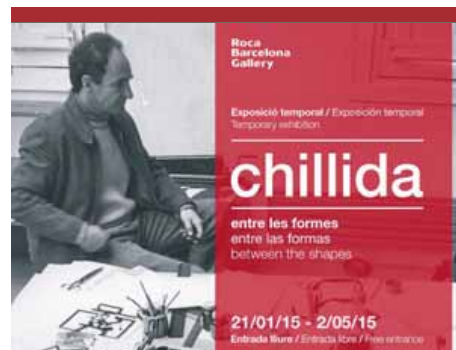

Morlans parlarà de mitjans i evangelització ■ J. LOSADA

Celebració dels deu anys de l'agència Flama

BARCELONA 19.00 ANIVERSARI

A la parròquia de Betlem se celebra el desè aniversari de l'agència cristiana de notícies Flama. Destaca una conferència de Xavier Morlans.

El cartell informatiu de l'exposició ■ ROCA BCN GALLERY

Entre les formes d'Eduardo Chillida

BARCELONA 19.00 EXPOSICIÓ

S'inaugura avui l'exposició *Entre les formes*, de l'artista basc Eduardo Chillida, que romandrà exposada a la Roca Barcelona Gallery fins al dia 2 de maig.

da dels màxims responsables de les diferents administracions públiques de Catalunya, les principals empreses dels sectors de les noves tecnologies i la gestió de la governança, i dels més importants experts en aquesta matèria, tant a escala internacional com a escala local.

BARCELONA 17.00 CONCERT

Interpretació del 'Wunschkonzert', de Hanne Darboven. Avui a la tarda, a la Fundació Antoni Tàpies (carrer Aragó, 255), té lloc la segona part del concert de la violoncel·lista Erica Wise, que realitza una interpretació del *Wunschkonzert*, d'Hanne Darboven, que consta de dues parts la primera de les quals la va interpretar la setmana passada, amb una notable assistència de públic. El concert s'inscriu en el marc de l'exposició *Interval. Accions sonores*, de la Fundació Antoni Tàpies. L'exposició és un assaig sobre els contextos d'escolta. La tradició musical occidental dels darrers dos segles ha intentat neutralitzar i, fins i tot, esborrar els contextos d'escolta. En aquesta tradició, l'escolta musical només és possible i només és plena en la concentració més absoluta. I envoltada, com no, del silenci més estricta que pugui existir.

BARCELONA 19.00 PRESENTACIÓ

Notes biogràfiques de Marià Grandia i Soler i la seva 'Monografia lingüística de Valcebre'. Aquesta tarda, a la sala Segarra de l'Ateneu Barcelonès (c/ de la Canuda, 6), té lloc l'acte de presentació del llibre *Notes biogràfiques de Marià Grandia i Soler i la seva 'Monografia lingüística de Valcebre'*, a càrrec de Ramon Felip i Maria Pilar Perea. A més dels autors, a l'acte hi assistiran Sergi Roca, president del Consell Comarcal del Berguedà; Lluís Cadena, alcalde de Valcebre; Narcís Gual, professor emèrit de la Universitat Pompeu Fabra, i Lluís Foix, periodista i escriptor.

▶ 21 Enero, 2015

Agenda

GIRONA 20.00 PRESENTACIÓ

'Escandall', de Joan-Elies Adell. Avui a la tarda, a la Llibreria 22 (c. Hortes, 22), té lloc la presentació del llibre de poemes *Escandall*, a càrrec de Joan-Elies Adell. L'editorial que organitza l'acte de presentació i que ha estat l'encarregada de publicar el llibre és l'editorial Meteora. Joan-Elies Adell és un poeta i filòleg valencià. Ha estat professor de teoria de la literatura a la Universitat Oberta de Catalunya i membre del grup de recerca Hermeneia de la Universitat de Barcelona, on és professor del màster en literatura a l'era digital. Actualment és el director de l'Espai Lluïl, la seu de la representació de la Generalitat de Catalunya a l'Alguer.

**VIC
18.00 PRESENTACIÓ**
'Pintar fa mil anys'. Manuel Castiñeiras i Judit Verdaguer. Aquesta tarda, al Museu Episcopal de Vic (plaça Bisbe Oliba, 8), té lloc l'acte de presentació de la publicació *Pintar fa mil anys. Els colors i l'ofici del pintor romànic*. Aquesta publicació dona a conèixer una part dels resultats de les recerques dutes a terme en el marc del projecte de recerca *Magistri Cataloniae*, de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha estat editada amb motiu de l'exposició *Pintar fa mil anys. Els colors del romànic*, que s'ha pogut veure al MEV del 31 de maig al 14 de desembre del 2014.

BARCELONA TEATRE

▶ **Almeria Teatre**, Sant Lluís, 64. *Flor de nit - El cabaret*. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.00, i diumenges, 17.00.

▶ **Apolo Teatre**, Paral·lel 59. *La Ratonera*, fins al 25 de gener. Horaris: dimecres, dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 21.30, i diumenges, 18.00. *Cremats*, del 28 de gener al 8 de març.

▶ **Aquitània Teatre**, avinguda Sarrià, 31-33. *Tributo Pepe Rubianes*. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.15, i diumenges, 17.45. *Orgasmos, la comedia*. Horaris: de dijous a dissabtes, 22.00, i diumenges, 19.30.

▶ **Círcol Maldà**, C. Pi, 5. A partir del 22 de gener. *El llarg dinar de Nadal*, Cia. La Ruta 40. Horaris: de dijous a dissabte, 20.00, diumenge a les 18.00. I a partir del 24 de gener fins al 15 de febrer, *Expedient K*, amb Dafnis Balduz. Horaris: de divendres a dissabte, 22.00 i diumenge, 20.00.

▶ **Club Capitol, Sala 2**, Rambla, 138. David Guapo torna el 4 de febrer. De dimecres a dissabtes, 22.00, i diumenges, 19.30.

▶ **Club Capitol, sala Pepe Rubianes**, Rambla, 138. Doble programació: *APM? El show*. Horaris: de dimecres a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 20.30; i diumenges, 18.00. *Loulogio, Lou Night*. Horaris: divendres i dissabtes, 22.30, i diumenges, 20.00.

▶ **Condal**, Av. Paral·lel, 91. Fins al 25 de gener, *Concerto a tempo d'amore*, autor i director Jordi Purti, amb l'Orquestra de Cambra de l'Empordà. Horaris: de dimarts a dijous, 20.00; dissabte, 20.00, i diumenge, 18.00. I en doble programació, dissabte, a les 23.30, *Las noches del Club de la Comedia*.

▶ **Goya**, Joaquim Costa, 68. *Prendre partit*, de Ronald Harwood, dir. Josep Maria Pou, amb Josep Maria Pou, Andrés Herrera, Pepo Blasco, Sandra Monclús, Sergi Torrecilla i Anna Alarcón. Horaris: de dimarts a divendres, 20.30; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00. I en doble programació, el dissabte 24 de gener, a les 23.30, *Oswald Digón a Diálogos en 3D*.

<< **Bernard Foccroulle**

Concert d'òrgue al Palau de la Música, amb obres de Bach i Frank, a les 21.30 h

<< **Jacob Wise & Guillem Callejón**

Concert de jazz al 23 Robadors, a les 20.00 h

Imatge promocional de l'espectacle ■ SALA BECKETT

'L'efecte perfecte', teatre jove a la Beckett

BARCELONA TEATRE

Dins la programació de teatre jove a la Sala Beckett l'actriu i directora Carla Torres hi porta la seva obra *L'efecte perfecte*, l'argument de la qual comença quan els adults desapareixen i un grup de nois i noies adolescents es troba per intentar esbrinar què ha passat. Fins divendres.

▶ **Gran Teatre del Liceu**, la Rambla, 51-59. Òpera *Una voce in off*, de Xavier Montsalvatge / *La voix humaine*, de Francis Poulenc. Dies 18, 20 i 22 de gener. Prova final del concurs Francesc Viñas, dia 23 de gener, 15.00. Concert final del concurs Francesc Viñas, dia 25 de gener, 18.00.

▶ **Guasch Teatre**, Aragó 140. Infantil: *La Bella dorment*. Horaris: dissabtes, 12.30, 17.00 i 19.00, i diumenges, 12.30 i 17.00. Adults: *Un muerto muy vivo*. Horaris: dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00.

▶ **Jove Teatre Regina**, Sèneca 22. Del 15 de gener al 15 de febrer. La Cia. Estrena Morena presenta *No és tan fàcil*, de Paco Mir. Horaris: de dijous a dissabte, 21.00 i diumenges, 18.30. Teatre familiar: del 10 de gener al 8 de febrer. Companyia Dreams Teatre presenta *La Ventafocs*. Horaris: dissabtes, 18.00, i diumenge, 12.00.

▶ **L'Antic Teatre**, Verdaguer i Cal·lis, 12. Del 22 al 25 de gener. *Pacífic #1. América es un mar con otro nombre*, amb Txalo Toloza-Fernández i Belar Gorria. I del 29 al 31 de gener, presentació de treballs d'ex-estudiants de la SNO, d'Amsterdam.

▶ **La Puntual**, Allada Vermell, 15. *No tinc por*, amb la Cia. Tanaka Teatre. Per a majors de 2 anys. Horaris: divendres i dissabtes, 18.00, i diumenges, 12.00 i 17.00.

▶ **La Seca Espai Brossa**, c. Flasadars, 40. *Pàjaru*, Sala Brossa, fins a l'1 de febrer. *Les criades*, Sala Fregoli, del 22 de gener al 15 de febrer. Horaris: de dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.30. *Serenata para un país sin serenos*, de Paco Zarzo i Lluïsa Cunillé, Sala Palau i Fabre, del 21 al 31 de gener. Horaris: de dimecres a dissabtes, 22.00, i diumenges, 20.00.

▶ **La Villarroel**, Villarroel, 87. *El*

crèdit, de Jordi Galceran, dir. Sergi Belbel, amb Jordi Boixader i Pere Ponce. Horaris: dimecres i dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 20.30; diumenges, 18.00. I en doble programació, dissabte 24 de gener, a les 23.00, *Maria Juan a Treinta y... ¿cuántos?*. I el diumenge 25 de gener, a les 20.00, *Alex Clavero a #MiMadreEs TrendingTopic*.

▶ **Porta 4**, Carrer de l'Església, 4-10 (barri de Gràcia). La casa de Bernarda Alba, amb la Cia. La Casa de Lorca, dissabtes, 18.30. *Speak Low*, amb Moviment l'Art Contra la Barbàrie, dissabtes, 21.30. *Los que no hacen nada*, diumenges de gener, 18.00. *Navidades secundàries*, amb la Cia. Onze de novembre, prorrogada fins al 25 de gener, diumenges, 21.30.

▶ **Romea**, Hospital, 51. *Fedra*, de Jean Racine, dir. Sergi Belbel, amb Emma Vilarsau, Mercè Sampietro, Lluís Soler; Xavier Ripoll, Jordi Banacolocha, Queral Casasayas i Gemma Martínez. Horaris: de dimarts a dissabtes, 20.30 (dia 27, no hi ha funció); diumenges, 18.00; i dilluns 26, estrena, a les 20.30. I en doble programació, dia 25 de gener, Petit Romea, matinal de diumenge, 12.00, amb *Patatu*, d'Àngels Bassas. I Cicle Solos: Marcos Ordoñez, dilluns 9 de febrer, 20.30.

▶ **Sala Atrium**, Consell de Cent, 433. *Sota Zero*, una comèdia de la Cia. La Peleona. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. *Lua*, la col·leccionista de paraules. Horaris: diumenges 25 de gener i 1 de febrer, a les 12.00.

▶ **Sala Beckett** - Gràcia, Alegre de Dalt 55 bis. Fins al 25 de gener, Teatre Jove a la Sala Beckett. Del 20 al 23 de gener, *L'efecte perfecte*, de Carla Torres. De dimarts a dijous, 21.30, i divendres, 20.00 i 22.00. Dies 24 i 25 de gener, *La roudotte* (Der

Wohnwagen), de Rémi Pradère i Max Grosse Majenc. Una proposta del p14 de la Volksbühne de Berlín. Dissabte, 21.30, i diumenge, 17.00. Taquilla inversa.

▶ **Sala Muntaner**, Muntaner, 4. Divinas presenta *Paradís*, dir. Martí Torras. Fins al 25 de gener. De dimecres a dissabte, 20.30, i diumenge, 18.30. I Luis Pardo, a *Paranoid*. De dijous a dissabtes, 22.45, i diumenges, 20.30.

▶ **SAT! Teatre**, Neopàtria 54. Fins al 24 de gener, teatre familiar amb *L'Endrapasomnis*, amb la Cia. Teatre al Detall. Horaris: dissabtes, 17.30, i diumenges, 12.00 i 17.30.

▶ **Tantarantana Teatre**, carrer de les Flors, 22. Fins a l'1 de febrer. *Cena con amigos*, de Donald Margulies, dir. Daniel Veronesi. Horaris: de dimecres a dissabtes, 21.00, i diumenges, 19.00. Programació infantil: fins al 25 de gener, Cia. Estaquirot Teatre presenta *Els tres porquets*. Horaris: dissabtes, 18.00, i diumenges, 12.00.

▶ **Teatre Akadèmia**, Buenos Aires, 4749. *Solo*, d'August Strindberg. Del 29 de gener al 8 de febrer. De dimecres a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Borràs**, Pl. Urquinaona, 9. Doble programació: *El gran favor*. Horaris: dimecres i dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 20.30, i diumenges, 19.00. *Gisela y el libro mágico*. Horaris: dissabtes, 12.00 i 16.00, i diumenges, 12.00 i 16.30. *Ana Morgade*. Horaris: dissabtes, 22.45.

▶ **Teatre Coliseum**, Gran Via, 595. *The Hole 2*. Horaris: dijous i divendres, 20.30; dissabtes, 19.00 i 22.30; i diumenges, 19.00.

▶ **Teatre del Raval**, Sant Antoni Abad, 12. *La Monyos*, espectacle musical en català. Horaris: de dijous a dissabtes, 20.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Gaudí Barcelona**, St. Antoni Maria Claret, 120. Fins a l'1 de febrer, *Testimo però no tant*, de J.L.A. Santos, amb Josep Linuesa, Ferran Castells i Mònica Corral. Dimecres i dijous, 20.00; divendres i dissabtes, 22.00, i diumenges, 20.00. Fins l'1 de febrer, *1 hora i 1/2 tard*, amb la Cia. La Pavana. Dijous, 22.00; divendres i dissabtes, 20.00, i diumenges, 18.00. Fins a l'1 de febrer *Somriures i llàgrimes*. Dissabte, 17.00 i diumenge, 12.00. *Limbo*, de la Cia. L'Era de les Impuxibles.

▶ **Teatre Lliure: Gràcia**, Montseny, 47. *Somni americà*, autoria i direcció d'Oriol Tarrasón. La Kompanyia Lliure & amp; Les Antonietes. Estrena el 29 de gener.

▶ **Teatre Lliure: Montjuïc**, pg. de Santa Madrona, 40-46 / pl. Margarida Xirgu, 1. *El rei Lear*, de W. Shakespeare, dir. Lluís Pasqual. Fins al 22 de febrer. Dissabtes, sobretítols en castellà i anglès. *Mi gran obra*, de David Espinosa. Del 20 al 25 de gener.

▶ **Teatre Nacional de Catalunya**. Pl. de les Arts, 1. Sala Tallers: *Foot-ball*, de Francesc Gelabert. De dijous a dissabtes, 20.00, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Poliorama**, La Rambla, 115. Minoria Absoluta presenta *Polònia, el musical*. Horaris: dimecres i dijous, 20.30; divendres, 21.00; dissabtes, 18.00 i 21.00, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatre Victòria**, Paral·lel, 67-69. Dagoll Dagom presenta *Mar i Cel*. Horaris: dijous, 20.30; divendres, 21.30; dissabtes, 17.30 i 21.30, i diumenges, 18.00.

▶ **Teatreneu**, Terol, 26 (Gràcia). Sala café-teatre: *Mag Potata*, 20.30. Sala Xavier Fabregas: *The Big van Theory*, 21.00.

▶ **Versus Teatre**, Castillejos, 179. Fins a l'1 de febrer, *La butaca*, de T-Atraco Teatre. Dimecres i dijous, 20.00; divendres i dissabtes, 20.00 i 22.00, i diumenges, 18.00 (dia 17 i 18, a les 22.00). I fins al 25 de gener, espectacle de titelles *lupi*, amb la Cia. Tite-reArte. Diumenges, 12.00, en català. Estrena l'1 de febrer: Titelles: *Carabassa*. Estrena el 13 de febrer, *Cloaca*, dir. Roger Pera, amb Miquel Sitjar, Pep Papell, Xavi Casan.

Arranca la temporada con un concierto de Jorge Nava

■ Joventuts Musicals de Tarragona arranca hoy la temporada de invierno con un concierto a cargo del pianista Jorge Nava, que interpretará Antología de música rusa para piano, con obras de Sergej Prokòfiev, Sergej Rakhmaninov y Modest Mússorgski. Será a las ocho de la tarde en el Teatre Metropol. Previamente se presentará la nueva junta de la entidad organizadora.

Natural de Santander, Nava inició sus estudios a los cinco años con Irina Efanova y Llorenç Reboud, en el Conservatorio Nacional de Música de Bolivia y en el Conservatori del Liceu, respectivamente. Obtuvo el Grado Superior al Conservatori del Liceu bajo la tutela de Stanislav Potxekin.

Ha participado en ciclos y festivales como el Internacional de Santander, de Segovia y de Música Española de Cádiz. Ha ofrecido recitales en salas como el Palau de la Música, Auditori Pau Casals y Gran Teatro de Elche.

REVISTA MUSICAL CATALANA

Actualitat | Crítica | Internacional | Concursos i Premis | Temporades i festivals | Publicacions | Opinió

VICTOR DE LA ROSA
Clarinet
Gener - Març 2015

Informació i entrades:
www.lapedrera.com

Pura música

Publicat per Redacció el 20 gener, 2015 a Crítica · 0 Comentaris

© Antoni Bofill

PALAU 100. Orquesta Sinfónica Simón Bolívar de Venezuela. Orfeo Català. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gustavo Dudamel. Obres de Beethoven i Wagner. **PALAU DE LA MÚSICA. 16 DE GENER DE 2015.**

Per Mercedes Conde Pons

Dudamel és un fenomen. Els membres de l'Orquesta Sinfónica Simón Bolívar de Venezuela són uns fenòmens. I ja fa temps que ho són. Però percebre-ho de primera mà fa que aquest caràcter "extraordinari" —com indica el *Diccionari* de l'Institut d'Estudis Catalans per definir "fenomen"— esdevingui una realitat demostrable.

I, dit això, que el lector no es deixi enganyar. Amb això no excloem altres orquestres i altres directors que també ho són, de fenòmens. I probablement ho són pel que fa a excel·lència musical, precisió sonora i virtuosística, profunditat discursiva... o en el simple pes de la història que porten a les seves espatlles. Però el fenomen Dudamel, el fenomen d'El Sistema, transcendeix aquestes variables. Són pura energia, pur entusiasme, pura joventut, pura emoció... i això, lligat a un treball constant i un talent nascut del més profund de la voluntat, fa que l'escolta d'un concert seu sigui una experiència única.

En ells, la versió de la *Sinfonia núm. 5 en Do menor* de Beethoven, una obra tan coneguda i tan gastada, segons com, i per això tan difícil d'escoltar amb oïda neta de prejudicis, va esdevenir un crit enèrgic de voluntat positiva. Dudamel no hi estalvia recursos expressius, i posa al servei de la música un ampli ventall de dinàmiques i recursos de clarobscur molt ben apresos d'algú tan notori en aquest repertori com Harmoncourt —tal com vam aprehendre en la conferència prèvia oferta per Carlos Calderón. Clarobscurs que provenen del romanticisme encara amb regust clàssic de Beethoven, però que Dudamel i la seva orquestra transformen i adapten al seu llenguatge. En ells, el ritme, el gust per la sonoritat pròpia de la percussió i l'efervescència llatina són inherents a la seva manera d'entendre la música, i no tenen cap prejudici ni cap vergonya a mostrar la seva

Els + vistos Els + recents Comentaris

- 15 gener, 2015 · 0 Comentaris · Redacció
La Coral Càrmina estrena quatre obres a Sant Felip Neri
- 15 gener, 2015 · 0 Comentaris · Redacció
L'Orquestra Unesco Barcelona fa temporada de concerts a l'església del Pi
- 22 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Montsalvat: un bon projecte en fase de creixement
- 23 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Un Nadal barroc de gran qualitat francesa
- 23 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
París bé val... un oratori

Facebook

pròpia versió de la *Cinquena* de Beethoven. Perquè per a ells, reprement les paraules de Calderón, la tradició musical europea esdevé simultània, mentre que per a nosaltres, els europeus, té un caràcter successiu, lineal, temporal.

I segurament aquesta és la característica principal del seu acostar-se a la música europea. Per a ells no hi ha el pes de la història, i el *crescendo* sobtat amb què aborden l'exultant darrer moviment de la *Cinquena* de Beethoven és resultat d'una energia que la mateixa música porta inherent en ella, i en els músics. La recerca de la bellesa, pel simple plaer hedonista, és quelcom que els europeus oblidem massa sovint i, en canvi, aquests músics espontanis, però tanmateix reflexius i musicalment nets, elegants i intel·ligents, reivindiquen amb versions, si volen, poc escolàstiques, però Déu n'hi do quines versions!

Si en Beethoven Dudamel ja va mostrar el seu talent de prestidigitador musical, d'encantador de serps (el seu moviment escènic és hipnòtic) amb sòlides bases musicals, amb Wagner la proposta musical acabà de florir. És curiós analitzar el discurs que ens expliquen els mateixos veneçolans, segons el qual Wagner ha arribat al seu repertori després d'atrevir-se amb Mahler, com una evolució natural en el seu recorregut i creixement artístic. Mahler més "fàcil" que Wagner? Segurament no és aquest el raonament, però el cas és que Wagner, naturalment, és molt més que música purament simfònica, ja que l'element escènic hi és imprescindible i, certament, l'òpera és un gènere que encara no han abordat a Europa (tanmateix van interpretar *Tannhäuser* a Bogotà amb la batuta de Gustavo Dudamel fa un any i mig).

I al Palau de la Música Catalana, sota la mirada atenta de les valquíries i unes galeries d'orgue presidides pels cantaires de l'Orfeó Català i el Cor de Cambra del Palau, la Simfònica Simón Bolívar de Veneçuela i Gustavo Dudamel van interpretar pàgines d'*El capvespre dels déus* (magnífic "Viatge de Siegfried pel Rin", "Mort de Siegfried i seguici fúnebre") i *Siegfried*: els "Murmurs del bosc": una pàgina ideal per permetre un cop més el protagonisme dels solistes de l'orquestra. L'Orfeó Català, radiant i contagiats per l'efusió musical i passional dels veneçolans, junt amb ells interpretaren la "Marxa nupcial" de *Lohengrin* i l'"Entrada dels convidats al Palau" de *Tannhäuser*.

I entre salva i salva d'aplaudiments en resposta a l'ímpetu musical dels veneçolans, aquests respongueren amb una brillant "Cavalcada de les valquíries" que feien refulgir els cavalls del conjunt arquitectònic signat per Pau Gargallo i una "Mort d'amor d'Isolda" de gran apassionament i una qualitat interpretativa digna de la millor orquestra alemanya.

Like 4 people like this. Be the first of your friends.

Previous Post
Àgata Medalla i Teresa Malagarriga, Premis d'Educació Musical de l'AEMCAT

Next Post
Mahler i la passió segons Dudamel

Comenta-ho

Nom Imprescindible

Correu electrònic Imprescindible

Pàgina web

Missatge

Publica el comentari

Revista Musical Catalana

M'agrada T'agrada.

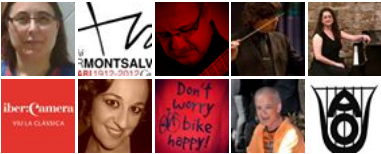
Revista Musical Catalana

13 h

La Revista Musical Catalana us convida al col·loqui "El valor de la crítica en els nostres dies" en què hi participaran personalitat del món de la comunicació i la música com Màrius Carol, Benet Casablanques, Christina Schepplmann, Xavier Cester i Antoni Bassas. També presentarem la nova imatge de la Revista, de la mà de Sapiens!

Col·loqui "El valor de la crítica en els nostres dies"

A tu i a 1.633 més us agrada **Revista Musical Catalana**.

Complement social de Facebook

Arxiu

Actualitat	1018	Antiga	43
Cambra	234	Concursos i Premis	122
Contemporània	46	Coral	174
Crítica	657	Dansa	13
Diversos	253	Internacional	17
Jazz	28	L'ànima del so	5
Musiques del món	20	Òpera	124
Opinió	11	Simfònic	102
Sin categoria	4	Video	1

VICTOR DE LA ROSA
Clarinet
Gener - Març 2015

Informació i entrades:
www.lapedrera.com

Mahler i la passió segons Dudamel

Publicat per Redacció el 20 gener, 2015 a Crítica · 0 Comentaris

© Antoni Bofill

PALAU 100 CONSTEL·LACIÓ. Orquesta Sinfónica Simón Bolívar de Venezuela. Dir.: Gustavo Dudamel. Obres d'Orbón i Mahler. **PALAU DE LA MÚSICA. 17 DE GENER DE 2015.**

Per Jacobo Zabalo

La proposta de Gustavo Dudamel és clara: fer de la música un instrument de revolució, un mitjà per fer que les vibracions sonores repercutixin internament en l'oient, que el somoguin i el commoguin. Busca i aconsegueix agitar l'espectador generant masses de volum insòlites i rellegint puntualment la partitura des d'angles poc freqüentats. L'oient sent el privilegi d'estar presenciant una interpretació que l'apunta, l'incumbeix i, en moltes ocasions, se l'emporta endavant d'una manera plaent. En la nostra societat tecnològica, el sentiment es paga car, ja que no són moltes les ocasions en què un pot absentar-se del pla de la immediatesa per tenir experiències estètiques profundes, aquelles que afecten i reclamen activament un posicionament, un nou criteri en l'apreciació artística. Agradaran més o menys els resultats de la proposta, sospitosa quan ho pugui semblar l'exultant unanimitat del públic, però hi ha una cosa que no es pot recusar, i és que Dudamel ha aconseguit fer de la música clàssica quelcom essencialment viu, acompanyat per uns joves —els membres de l'Orquesta Simfònica Simón Bolívar de Venezuela— que desprenen atreviment i passió en les seves interpretacions.

Amb el previsible èxit del concert centrat en Beethoven i Wagner el dia abans, l'aclamació de rebuda va ser tan intensa com la majoria de les que tenen lloc al final dels concerts, per reclamar dels artistes algun bis o simplement agrair el compromís demostrat. Sensació estranya, doncs, trobàvem als inicis d'una primera part estranyament breu, que havia de durar segons el programa uns vint minuts. Van ser suficients, però, perquè es produís l'anelhada ebullició. Si hi ha un tipus d'obres que aquest conjunt i director ataquen amb una vehemència i autenticitat especials són precisament aquelles de tall neoclàssic i grans

Els + vistos Els + recents Comentaris

15 gener, 2015 · 0 Comentaris · Redacció
La Coral Càrmina estrena quatre obres a Sant Felip Neri

15 gener, 2015 · 0 Comentaris · Redacció
L'Orquestra Unesco Barcelona fa temporada de concerts a l'església del Pi

22 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Montsalvat: un bon projecte en fase de creixement

23 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Un Nadal barroc de gran qualitat francesa

23 desembre, 2014 · 0 Comentaris · Redacció
Paris bé val... un oratori

dimensions, amb contrastos atractius, ritmes canviants i melodies dansables. El tríptic que el compositor Julián Orbón (1925-1991) articula en les *Tres versiones sinfónicas* suposa un exemple d'imaginació sonora que el conjunt dirigit per Dudamel va abordar amb entusiasme. Contundent el so de la corda en la "Pavana"; excel·lent entesa entre seccions en el segon moviment de l'obra, l'expansiu i subtil "Organum"; obra coronada per un *finale* ("Xylophone") de ritmes àgils i sonoritats que, tornant al moviment d'obertura, evocuen l'estravinskiana pertinença a la mare Terra. La pausa no va semblar arribar tan aviat, al cap i a la fi, ja que el desplegament de mitjans de l'obra d'Orbón i la seva magnífica orquestració van fer de l'escolta una experiència plena, rica, prou complexa com per donar la benvinguda a l'obligat recés, previ a la interpretació del plat fort: la *Cinquena Simfonia* de Gustav Mahler.

Obra de considerables dimensions, inevitablement complexa tot i la familiaritat d'aquesta, el cert és que tots tenim una *Cinquena* favorita, o almenys unes quantes versions de referència que en condicionen l'escolta. Davant l'atreviment de l'orquestra que dirigeix Dudamel, cal, més que mai, deixar enrere els prejudicis... per ben fundats que semblin. No hi ha una sola forma d'aconseguir la coherència, i els bolívarians no sempre prenen la ruta fressada, sinó que prefereixen rellegir la partitura amb passió, segons la visió detallista i espectacular del seu director. En un punt pateix el (seu) discurs mahlerià, ja que fet com està de retalls, l'excessiva recerca del *moment pregnant* amenaça amb desmembrar-lo i trastocar els *tempi*. A més que, per descomptat, res no garanteix que l'*originalitat* interpretativa ofereixi resultats més convincents que els d'altres visions ja conegudes i reconegudes. Va succeir sense anar més lluny en el primer moviment, quan l'excessiva delicadesa que Dudamel va voler imprimir a les cordes pràcticament va eliminar tot rastre de marxa. No es va apreciar aquest *arrossegar* afligit, i sí en canvi un contrast eixordador entre els metalls i l'agredolça melodia, en què tan sols van aconseguir intermediar les fustes, en les seves bellament tristes filigranes. La vehemència del segon moviment, amb el final heroic que allí s'anticipa, ja donaria el to d'una interpretació, amb tot, molt gaudible. L'episodi clau d'aquest organisme viu que és la *Cinquena*, l'"Scherzo" central, va ser resolt amb prestància, deixant de banda l'infortuni aïllat del solo de trompa. El celebrat "Adagietto" tampoc no va decebre. Va encertar Dudamel en no recrear-se en la seva enganyosa dolçor, però sense passar-hi de puntetes. Es va endinsar en els sinistres racons de la bellesa amb honestedat, per transportar l'oient a un lloc del qual amb prou feines sabem res. El cinquè moviment, el més discret de tots pel contrapuntisme i les voluntàriament interrompudes (iròniques) fugues que preparen un final extàtic – de veritable apoteosi en la versió de Dudamel –, culminà una versió apassionada, si bé desigual a la recerca de l'originalitat mahleriana. L'aclamació va ser absoluta i Dudamel regalà al públic un dels seus clàssics bisos, aquell en què ressona l'himne oficiós de Veneçuela, *Alma llamera*.

Like 5 people like this. Be the first of your friends.

Previous Post
Pura música

Next Post
Esplèndida recuperació de patrimoni

Comenta-ho

Nom Imprescindible

Correu electrònic Imprescindible

Pàgina web

Missatge

Publica el comentari

Revista Musical Catalana

M'agrada T'agrada.

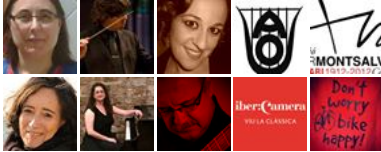
Revista Musical Catalana

13 h

La Revista Musical Catalana us convida al col·loqui "El valor de la crítica en els nostres dies" en què hi participaran personalitat del món de la comunicació i la música com Màrius Carol, Benet Casablanca, Christina Schepplmann, Xavier Cester i Antoni Bassas. També presentarem la nova imatge de la Revista, de la mà de Sapiens!

Col·loqui "El valor de la crítica en els nostres dies"

A tu i a 1.633 més us agrada [Revista Musical Catalana](#).

Complement social de Facebook

Arxiu

Actualitat	1018	Antiga	43
Cambra	234	Concursos i Premis	122
Contemporània	46	Coral	174
Crítica	657	Dansa	13
Diversos	253	Internacional	17
Jazz	28	L'ànima del so	5
Musiques del món	20	Òpera	124
Opinió	11	Simfònic	102
Sin categoria	4	Video	1